

paa Malegaardenes Fangeside og mindst 25 Favne paa den anden Side. Fiskerne derne-
dene, at 200 Alen, der jo omtrent svare
til de 75 Favne, kunde være en passende
Afstand paa Fangesiden, men hvad de navn-
lig vilde sætte Pris paa, var, som sagt, at
der blev noget bestemt at holde sig til. Og
saa ønske de for øvrigt ikke blot, at der
blev truffet en fast Afstandsbestemmelse fra
de faststaaende Maleruser, dem, der ere udsatte
i Forbindelse med Malegaarde og Malestader,
hvis man overhovedet vil bibeholde Begrebet
Malestade, men ogsaa, at der blev truffet en
lignende Bestemmelse med Hensyn til den
Nærhed fra fritstaaende Maleruser, uden
for hvilken man har Lov at fiske. Der
er der nemlig intet som helst nu; har
en Fisker udsat fritstaaende Maleruser, kan
en anden komme og sætte sine lige saa nær
paa den første, som han har lyst til. At
dette volder Riv og Strid, vil enhver kunne
forstaa, og derfor ønsker man ogsaa, der her
maatte blive fastsat en lignende Afstand som
ved de faststaaende. Det er heller ikke noget
enestaaende i Fiskeriloven, at man har saa-
danne Afstandsbestemmelser. Jeg skal nævne
§§ 12 og 13. Der findes Afstandsbestem-
melser fastsat fra Bundgarn i § 12 og fra
Fjordens, Naers og Bækkes Munding i § 13
— men en Bestemmelse, der synes mig sær-
lig at pege i den Retning, jeg her omtaler,
er § 25 om Fiskeriet i Limfjorden; thi der
er netop fastsat en bestemt Afstand — af 100
Favne — fra allerede udsatte Fiskeredstaber,
inden for hvilken der ikke maa fiskes af andre.
Det er en saadan Bestemmelse, om end ikke
just saa lang en Afstand som de 100 Favne,
som Fiskerne derne-ene vilde sætte særlig Pris
paa at saa indført, ogsaa med Hensyn til
fritstaaende Maleruser, altsaa Maleruser, der
ikke ere udsatte i Forbindelse med Malegaarde
eller Malestader. — Endelig vil jeg tillade
mig at gøre en Henstilling til den højtærede
Landbrugsminister, for saa vidt der bliver
Tale om at revidere Bekendtgørelsen af 29de
Jan. 1890 om de laase-ede Bunde. At dette
Spørgsmaal om Laasning af Bunde mange
Steder i Landet har givet Anledning til
Misfornøjelse, er noget, der blev stærkt frem-
draget under Forhandlingerne i Fjor. Det,
Fiskerne, paa hvis Vegne jeg taler, andrage
om og ere misfornøjede med, er ikke, at der
er laaset for meget derne-ene, men snarere,
naar der overhovedet skal laases, at der er
laaset for lidt. Det er dem ikke klart, hvad
Meningen er, med at laase den indvendige
Del af Præsto Fjord langs Lillestranden,
naar Indløbet dertil mellem Fjeldet og Kone-
flint — som er meget smalt — ikke er laa-
set. Naar altsaa enhver har Lov at ligge

der og strabe, saa Bunden er saa glat som
en Tallerken, siges der, er der ikke megen
Mening i, synes det, at laase Bunden af
Fjorden; thi saa kan overhovedet de Fisk
ikke komme derind, som man ønsker ikke blot
skalde komme derind, men ogsaa have Fred
derinde. Man henstiller derfor, om der ikke
kunde træffes Foranstaltninger til, at en
saadan Strabning af dette Indløb ikke fandt
Sted; thi saa er Laasningen uden al Nytte.
Og samtidig finder man, der ogsaa burde
fastsættes Forbud mod saadan Strabning af
Ulfshalen og Ulfsfund, fordi denne Strab-
ning i disse smalle Farvande mellem de større
Bunde ødelægger langt mere, end den burde.
— Det var disse Henstillinger, jeg vilde til-
lade mig at gøre til den højtærede Minister
og det ærede Udvalg, som saar med Sagen
at gøre.

Landbrugsministeren (Sehested):

Saa, det er vist ganske rigtigt, som det ærede
Medlem for Præsto Amt's Ake Valgrede
(Bønøkke) udtalte, at dette Lovforslag, som
jo foreligger væsentligt i samme Sikkelse
som i forrige Rigsdagssamling, har været
Genstand for en 1ste Behandling i Fjor,
som har udstrakt sig over mange Dage, og
hvor der i det hele taget blev givet ærede
Medlemmer en udstrakt Vejledning til at ytre
sig om deres Standpunkt til Loven, saaledes
som det skal ske ved 1ste Behandling. Jeg
kan derfor ganske være enig med det ærede
Medlem i, at det var ønskeligt, om 1ste Be-
handling i Nar vilde strække sig mindre vidt,
thi skønt det jo kan være meget heldigt at
saa Ansuelserne frem, saa ville, hvis man
atter i Nar saa stærkt skal præcisere de skarpe
Modsætninger, som komme frem mellem
ærede Medlemmer indbyrdes og imellem dem
og Regeringen angaaende det forelagte Lov-
forslag, Forhandlingerne i Udvalget og
senere ved 2den Behandling blive saa meget
mere vanskelige. Det ærede Medlem stillede
det Spørgsmaal til mig, hvorfor Lovfor-
slaget om Ferskvandsfiskeri var blevet skilt
ud fra det foreliggende Forslag. Jeg skal
derom tillade mig at henvide til, hvad jeg
sagde ved Lovforslagets Forelæggelse, idet
jeg der henviste til, at Ferskvandsfiskeriet
efter min Formening skalde behandles efter
noget andre Synspunkter end dem, man
maatte lægge til Grund ved Behandlingen
af Saltvandsfiskeriet, og at Ferskvandsfiske-
riet vistnok var blevet noget skifmoderlig
behandlet ved de tidligere Behandlinger af
Fiskerispørgsmaalet. Dette troede jeg, man
vilde kunne undgaa ved at gøre Ferskvands-
fiskeriet til Genstand for et særligt Lovfor-
slag, og jeg skal oplyse, at jeg har anmodet